

ția, fiind-că Elveția poate veni în situații politice foarte panice, decât lăsându-se a trece trupe prin ea și ar consideră aceasta ca o călcare a neutralității. Prin nouăle linii, Germania sudică e acum legată cu vestul, nu numai prin trei (ca la 1870), ci prin șapte căi ferate cu totul independente și deplin des-toinice de orice prestațiuni, și nevin-du-se casuri neprevăzute, e în stare ași arunca la timp puterile combatante peste Rin, care poate fi trecut în rața Germaniei sudice pe șese poduri tari de căi ferate și pe două traiețe cu vaporul. Cu totul se află pentru un eventual marș strategic de-alungul graniței germane nouăsprezece trecătoare cu calea ferată peste Rin, și șesăsprezece căi ferate (în 1870 numai nouă) punu rân-durile duble de șini ce mergu dela ostu spre vestu la dispozițiunea trupelor.

Nou atentat în contra Țarului.

Diarul „Daily Telegraph” aduce o telegramă, în care este vorba despre un nou atentat în contra vieții Țarului. În urma comunicatului fôiei engleze, nu numai nihilității de afară, ci și cei din Rusia desvôltă o mare activitate și iau toate măsurile de lipsă, ca la un semn dat să producă o mare exploziune cu dinamită. Poliția din Petersburg a făcută mari descoperiri în direcțiunea aceasta și a constatat, că conjurații au furat din magazii militare aflate în satul Begletti ca la 210 funți dinamită și 400 cartușe cu diferite materii explozive. E lucru foarte firesc deci, decât poliția din Petersburg, în urma acestei descoperiri, se află în mare agitație, der cu toate acestea e de convingerea, că viața Țarului de astă-dată va fi mântuită. Țarul, în urma acestei descoperiri, a luat măsură ca să fiă străjuit ca niciodată.

O desmintire.

„Pol. Corr.” primesce din Petersburg scoirea, că în cercurile politice de acolo se combate cu hotărâre idea, că Rusia ar fi aplicată a se apropia de Germania, decât Germania va da Rusiei mână liberă în Bulgaria. Rusia, dicit politiciii din Petersburg, n'are lipsă ca să i-se dea mână liberă în Bulgaria, fiind-că ea se ține în rezervă față cu Bulgaria, până când desvôltarea evenimentelor va sili pe Rusia la o acțiune cu succes. O strînsă legătură între Petersburg și Berlin ar perturba echilibrul european și asta ar periclita și apropierea dintre Rusia și Franța. Întelneirea Țarului Alexandru cu împăratul Wilhelm nu va înriri de loc asupra politicii rusești; întelneirea aceasta la totu casul va fi folositore pentru bunele relații dintre Rusia și Germania, der nică vorbă nu poate fi, ca ea să facă o schimbare esențială în raporturile puterilor europene. Rusia află bazele siguranței în libertatea acțiunii sale față cu toate statele și în apăra-

Înzadară se cugetă; privirea ei era mai multă uimită decât curiosă. Și totuși da! scia, că acea scire trebuia să fiă deciziunea asupra săvîrșirii legăturii ei, ca daru, — „ca scire”. Putea ea să ascundă, că vestea nu-i îmbucurătoare pentru dînsa? În dispoziția ei de astădată mai că se înșela în propria-i bucurie!

Ca un copil ascultător își puse Margareta mâna în mâna lui.

„Eu sunt decisă”, dîse dînsa ridicându-și privirea spre el.

Elu o contemplă cu admirațiune și ca un fulger așa-i deșteptară cuvintele ei sentimentale lui. Elu totdeuna în toate a înțeles-o, acum însă n'o înțelegea.

Plin de iubire îi neteși Sudram mâna, ce-i era încă în a lui.

„Eu cred, că tu încă nu mă înțelegi, Greto”, dîse elu zîmbind. „Eu vorbiam de un daru, ce ți-lu aduc — nu de un daru, de o jertfă din partea ta.”

(Va urma.)

rea bunei înțelegeri între ea și Franța, tocmai așa, precum Germania își află siguranța sa în susținerea triplei alianțe pentru durată.

Espunerea contelui Kalnoky

făcută la 9 Iunie în comisiunea bugetară a delegațiunii austriace.

Înainte de a intra în meritul lucrului, contele Kalnoky dîse, că nimeni nu se poate îndoi într'aceea, că direcțiunea generală a politicii noastre, precum și bazele ei fundamentale au rămas ne-schimbate. Politica noastră n'ar merita numele de politică, decât din douăsprezece în douăsprezece luni s'ar ivi în ea schimbări. În cadrul direcției generale la totu casul se potu închipui schimbări și aici ministrul trebuie să constate, că alianța cu puterile centrale europene nu a slăbit, ci din contră ea s'a limpedit și mai bine, s'a înrădăcinat și s'a întărit și mai mult.

Ministrul nu întârzie a declara, că raporturile noastre cu Germania niciodată n'au fost mai intime, mai tari și lămurite ca acum. Nu puțin a contribuit la aceasta domnitorul cu mari aptitudini și foarte energic, care stă în fruntea Germaniei și a cărei individualitate bine pronunțată împărtășă orice negură și șterge orice îndoială.

Schimbarea făcută în oficiul cancelarului altu imperiului încă n'a avut nici o înfrîngere asupra raporturilor consolidate ale acestor două state și astădată nu cu mai puțină încredere privim pe generalul Caprivi în fruntea guvernului german, precum amu privim până acuma pe Bismarck. Tăria alianței reciproce nimic n'o dovedește mai mult decât împrejurarea, că nici schimbarea a trei împărați și a bărbaților de stat n'a avut drept rezultat nici cea mai neînsemnată urmare. Declarațiile făcute în Berlin și Roma din locurile competente arată că de multu sunt convins și cei de acolo despre tăria mai pe sus de toate a acestei alianțe. Împrejurarea, că situația politică generală recădă o deplină desvôltare a puterilor de apărare a statelor aliate pentru scopurile pacifice ale alianței, e lucru dureros, der trebuie să ținemu sēm de împrejurarea, că aliații noștri ceru dela noi o desvôltare a puterilor de apărare tocmai așa, cum cerem noi dela ei.

Relațiile noastre cu celelalte state din Europa sunt de natură a ne inspira liniște, așa că putem spera, că eventualele pericole se voru aplana în sensul dorinței generale de pace.

Ministrul apoi vorbi despre raporturile cu țările din Peninsula Balcanică. Elu dîse, că raporturile cu Bulgaria sunt totu cele din anii de mai înainte. Domnia principelui se întărește mereu și bine în Bulgaria, și cu bucurie putem constata, că Bulgarii progresă liniștit pe calea începută, că creditul țării s'a îmbunătățit și că țara se ocupă acum de îmbunătățirea raporturilor comerciale. Se poate dîce, că *Bulgarii își ține sôrtea sa în mâna ei proprie.*

Serbia ne-a încredințat deja în anul trecut, prin guvernul său, că nu se va schimba nimic din raporturile amicale față cu noi. Din partea noastră s'a făcut totu pentru susținerea acestor raporturi. Ministrul Kalnoky apoi dîse, că urentul, care s'a ivit în Serbia în urma schimbării tronului și a partidelor, curentu, care la totu casul e nepretensiv față cu monarhia austro-ungară, decât nu chiar dușmănos, a fost mai tare decât autoritatea regentei și a guvernului, care sunt impotente față cu uneltirile necalificabile ale presei. Presa în Serbia se bucură de o libertate nemărginită, grație constituției sârbesce, libertate, pe care numai națiuni foarte civilizate o potu pricepe, der acolo unde scriu elemente politice necoapte și nevrednice, potu face mari stricăciuni... Atitudinea noastră față cu Serbia totdeuna a fost binevoitoare de ani de zile și nu noi vom fi cauza, decât atitudinea aceasta,

din care Serbia a tras multu folos, s'ar schimba în neavorea ei. Amu primitu nouă asigurări, că e o greșelă a crede, că regența nu nisuce seriosu întru susținerea bunelor raporturi cu noi. Noi nu respingem această asigurare, der vom aștepta, ca pe viitoru guvernul sârbesc și regența nu numai prin cuvinte, ci și prin fapte să dovedescă, că are autoritatea de a valida vorbele sale și atunci de sigur nu va lipsi speranța, că bunele relații dorite și de noi se voru susține. Ministrul însă declară, că *Serbia trebuie să caute ca amicitia ei cu Rusia să nu provoace relații ostile față cu Austro-Ungaria.*

Ce privește pe România, raporturile cu ea și cu guvernul ei sunt foarte amicale. Ministrul însă regretă că există încă războiul vamal. Privitoru la reînțeperea tratărilor comerciale Kalnoky dîce, că ele stagnează și că din stagnațiunea aceasta, cu toate stăruințele din partea noastră, n'am putut eși.

Politica noastră comercială deci reclamă pe viitoru o atențiune mai mare și sperăm, că deși predomină direcțiunea protecționistă, raporturile se voru lămurii, așa că va fi cu puțință să restabilim și cu vecina noastră Germania, în privința comercială, un raport mai corespunzător actualu stări de lucruri, intențiilor și dorințelor poporațiunii.

După ce sfîrși ministrul Kalnoky, delegatul Bilinsky întrebă, că sunt prospecte, *ca principele bulgaru să fiă recunoscutu în curendă*, lucru ce-ar fi de dorit, fiindcă împrejurarea, că principele nu este recunoscutu, îi slăbește autoritatea, împrejurare, care s'a vădit și cu ocazia conjurațiunii oficerilor.

Ministrul Kalnoky răspunde, că asta nu este tocmai așa, pentru că și pe principele Alexandru, deși era recunoscutu, l'a detronat o conjurațiune. Kalnoky, din împrejurarea, că poporațiunea a statu departe de conjurații și de planurile lui Panița, deduce, că conjurațiunea a fost urdită de elementele neindustriale din afară și nică decât nu s'a născut în interiorul țării. Ce privește recunoscerea principelui, Kalnoky dîse, că afacerea este pendentă de tractatul de la Berlin, în urma căruia recunoscerea se poate face numai cu învoirea tuturor puterilor semnatare ale tractatului respectiv, lucru care până acum încă nu s'a putut obține.

Diarele din Viena primesc cu mare însuflețire vorbirea contelui Kalnoky.

„Neue fr. Presse” dîce, că ministrul comunu de externe rare-ori a mai vorbit cu atăta putere și virtute. Din vorbirea lui reiese, că monarhia nu este dispusă a suferi intrigile din Belgrad fără de represalii. Paciența Austro-Ungariei a ajuns la sfîrșit și cuvintele lui Kalnoky au urmat și faptele. Cine vrea s'o scie aceasta, n'are decât să cetască cel mai nou ordinu altu ministrului de agricultură, contelui Bethlen, privitoru la importul de vite din Serbia (s'a îngreuiat importul vitelor din Serbia, fiindcă îndreptată ordinațiunea și contra importului vitelor din România prin Serbia—Red.), și se va convinge, că acestu ordinu riguros este un avertismentu politic. Enthusiasmul pentru Rusia, care se manifestă în Serbia prin persecuțiunea Austriei, trebuie să se sfîrșescă c'o catastrofă. „N. fr. Presse” își sfîrșesc articolul cu aceea, că cel mai splendidu succes al lui Kalnoky este mărirea siguranței păcii.

„Fremdenblatt” declară, că cabinetul din Viena nică odată n'a ținut cont de monopolizarea simpatilor Serbiei, nică lipsa acestora n'o supără de loc. Enunțațiunile lui Kalnoky au convins delegațiunea, că conducerea afacerilor esterne este în mînă tari.

„Wiener Tagblatt” dîce, că Kalnoky vorbește încă blând cu copii necrescuți din Balcani, der cu atătu mai mare va fi strictetea, cu care îi va stringe în marginile respective.

După „Deutsche Zeitung”, contele Kalnoky n'a descoperit decât *numai* un punctu negru pe orizontul politic; acesta e Serbia.

SCRIRILE ȚILEI.

Audiența. La 9 Iunie n. Maiestatea Sa a acordat audiențe generale la peste 100 persoane. Primiți au fost și d-nii: Vasile Moldovanu, fostu președinte alu sedrii orfanale din Dicio-Sân-Mărtin, și maiorul Mihăilănu.

„Miracul.” Poporațiunea catolică din Galgoz și împregiurime se află în mare ferve din cauza unei întâmplări neînțelese. Vierul Havranek își nevastă-sa, după lucru de mai multe ore în vii și după ce prăndiră, se puseră să dormă lângă unu isvoru, aproape de așa numita pădure tînără. Deodată se deșteptă Havranek strigând: „Sfânta maică a Domnului a apărut la isvoru, am vădut-o cu ochii mei.” Nevastă-sa îi spuse același lucru. Amândoi împărtășă scoirea despre visiunea lor și partea cea mai mare a poporațiunii catolice, chiar și inteligentă, încep a peregrina la isvoru. Comandară să se zugrăvescă o iconă, după descrierea făcută de cei doi țărani, reprezentând pe maica Domnului, așa, că în Joia verde porniră în procesiune la isvoru, cântând cântece religioase, cete de omeni din Galgoz și din comunele învecinate. Încercarea preotului catolic, de a lumina pe omeni, n'avu succes și solgăbirul încă așteptă să vadă ce sfîrșit va lua lucrul. Autoritățile bisericesti superioare sunt datore să cerceteze lucrul. Deocamdată cei cari au vii în apropierea isvorului se bucură, că în casu când locul acela s'ar destina pentru peregrinare, își vor vinde vinul repede și cu prețuri bune.

Intoleranță religioasă. Cu ocaziunea confirmării într'unu institutu de fete din Pesta, episcopul Palasthy găsi cu cale să le rostescă fetelor o vorbire în care dîse: „În viața socială veți veni în atingere și cu creștinii de alte confesiuni. Vă facu deci atente, că religia catolică, nu i vorbă, nu opresce a vorbi cu ei și deci și voi puteți vorbi cu ei, der se nu vă încredeți nică decum necatolicilor, ci se vă încredeți exclusiv numai catolicilor”. Acestă intoleranță a făcut o rea impresiune nu numai părinților protestanți ai fetelor din acelu institutu, ci și părinților catolici, spune „Pester Lloyd.”

Trenurile de persoane, micste și de mărfuri, care transportă și persoane, cari circula pe liniile Solnoc—P.-Ladany, Oradea-mare—Clușiu, Clușiu—Brașov, Brașov—Predelu, P.-Ladany—Dobrișin, Cucerdea—Tergu-Murșului, Tergu-Murșului—Reghinul-săsesc, Murșu-Ludoșu—Bistrița, Copșa-mică—Sibiu, Dobrișin—Büd-Sân-Mihaiu, Oradea mare—Beiușu—Vascau, Oradea-mare—P.-Furdö Oradea-mare—Kot, Sighișora—Odêrheul-săcescu, afară de stațiunile citate planul mersului trenurilor dela 1 Iunie stilul nou, se opresc condiționat și la cantone. Numărul acestor cantone se poate vedea în planul mersului trenurilor, ce se află la fiș-care stațiune.

Nenorocire. În Făgărașu se spăria calul unui Român, pe care-lu trînti și îl rani așa de rău, încătu bietul omu muri după câteva minute.

Germanii și Maghiarii.

Foile unguresti continuă ași vîrsa pe rîndu focul asupra Germanilor, neuitând în același timp a spune neadeveruri, ca de obicei, despre stările interne, și tot-odată a arăta și intențiunile maghiarismului, demascându-se astfel șovinismul ca ceia ce în adevăr sunt.

„Pester Lloyd” a fost cel dintîiu care, drept răspuns la articulu diarelor

„Kreuzzeitung“ și „Volkszeitung“, a spus neadevărurile, că „Sașii de multă nu se mai gândesc la durerile lor, închipuite“, că reprezentanții lor stau în dietă în rândurile tiranei partide guvernamentale, și unul, care vră se fă cu o nuanță mai „națională“, șede în rândurile partidei opoziției moderate. Prin urmare, ție fôia jidano-maghiară, nu stă așa rău cu apăsarea.“

„Sieb. Deutsch. Tageblatt“ răspunde fôiei din Pesta, că afirmările ei sunt parte exagerate, parte neadeverate. Este exagerația a spune, că reprezentanții Sașilor ardeleni șed în rândurile partidei guvernamentale; numai unii reprezentanți se țin de partida numită. E neadevăr, că Sașii au încetat cu „durerile“ lor și că aceste dureri sunt „închipuite“. „Unde am renunțat noi vre-odată în scris ori verbal—întrăbă fôia națională săsescă—la plângerile noastre bine ntemeiate după drept și lege? Decă lupta unui popor pentru caracterul său amenințat și apărarea în contra actelor ilegale de volnică n'ar fi îndreptățite, atunci negreșit că durerile Sașilor ardeleni ar fi închipuite...“

O altă fôia ungerescă, „Budapesti Hirnap“, care se prefă a nu ști, că „sălbătécia neînțeleasă între popore aliate și neobicitnuită între popore culte, ce au dovedit-o „Kreuzzeitung“ și „Volkszeitung“ în articuli lor — cum țieea ea e marfă ungerescă șovinistică, fabricată aci și importată la Berlin pentru a fi arătată lumii germane — țieea că nu e adevărată ceea ce se susține despre Maghiari, că persecută pe Germani, și se laudă cu libertatea și ospitalitatea ungerescă, cu legea școlilor medii, care prevede obligământul învățării limbei germane.

Las'că acestea sunt mofturi scrise pe hârtia, dăr totu fôia ungerescă demască intențiunile maghiarismului și confirmă cuprinsul articuliilor foilor germane, țiecând:

„Și noi Maghiarii în Ungaria suntem de asemenea îndreptățiti (adece ca Prusienii — R. G.) a ne crea un stat național, ba suntem constrinși a folosi pentru această tôte mijlocele de drept și legale (adece cum înțelege Ungurul șovinist dreptul și legea: pentru el totu, pentru altu cotul. — R. G.), decă nu vrem să renunțăm la ființa noastră de stat deosebită și fiindcă suntem numai șese milioane Maghiari (adece cu Jidovii și cu renegații — R. G.), deci e pentru noi o necesitate politică cu atât mai mare a susține caracterul național (2) al Ungariei și a ne apăra în contra influenței streine și pe tot a ceea, car se alătură de bună voia la noi, a'i primi bucură. (Er pe cei car nu se alătură de bună voia, îi așteptă cnutul ungeresc, dovadă necesitatea „mijlocelor de drept și legale“, adece asiatică pentru crearea statului național maghiar. — R. G.)

Caraghiosă e fôia ungerescă, când vră se dovedescă „libertatea ungerescă“ cu aceea, că în Pesta se plănuesc construirea unui teatru german. Adui nădrăvăniă ungerescă! Intr'unu orașu, unde tocmai Ungurii sunt în minoritate, unde sunt 120,000 Germani, zidirea unui teatru german e „grația ungerescă“! Ba speră fôia ungerescă că, „după-ce Maghiarofagilor din Berlin li-a succedut a se apăra de invasiunea Hunilor, li-a succedut totodată a face imposibilă construirea teatrului german în Pesta.“

Aceste espectorări ale fôiei „Budapesti Hirnap“, despre intențiunile maghiarismului împreună cu sentința pronunțată de fôia „Budapesti Ujsag“, că zidirea teatrului german „delendam esse“, și împreună cu strigătele din țilele trecute ale lui „Ellenzek“ în contra primarului din Orăștia, care la deschiderea esposiției industriale a vorbit nemtesce, — lucruri, car de altmintrelea se petrec față cu tôte națiunile nemaghiare — sunt ore dovedit de „libertate și constituționalitate“, ori dovedit de

„sălbătécia neobicitnuită între popore civilisate și neînțeleasă între popore aliate? Gândescă-se șovinistii!“

Correspondența „Gaz. Trans.“

Din com. Târnavei-mic, Iunie 1890.
(Fine.)

Mi-se pare cam iritat, d-lu avocat când vine a'mi spune, ba a mă face să recunosc adevărul, că d-lu Macaveiu, venind în D.-Sân-Mărtin nu a aflat școlă, nu casă parochială, ci 8 jugere de pământ, și în timpul funcționării sale a edificat casă parochială frumoasă, care a costat pe comuna bisericescă peste 2500 fl., a câștigat casă cantorală și a înmulțit porțiunea canonică, ce se pôte dovedi cu cartea funduară, ba încă a adus și ordine în comuna bisericescă.

Inzadară își dă d-lu avocat oste-nela de a împodobi pe d-lu Macaveiu cu merite, căci acelea cad și se scutură de pe d-sa, cum au căzut penele de pe corbul lui Esopu, fiind în public cunoscut, că Blașul intenționând sprijinirea Românilor în Sântmărtin, a dat bani de s'a edificat casă parochială și s'a cumpărat o parte din pământ, și casa în care locuiesc cantorul, ba și ceea ce s'a vândut cu 800 fl., dăr datoria totu stă pe grumazii poporului. Apoi ce ordine va fi adus în comuna bisericescă nu ne spune d-lu avocat; cred că înțelege administrarea averei, despre care noi cei depărtați nu putem ave cunoscință, dăr de va fi ordine ori disordine va ști Blașul, că acum are și esactoru.

Totu cam supărat mi-se pare d-lu avocat și pentru aceea, că am numit Sântmărtinul punctu debil, susțindu că acela nu ar fi așa cum știu eu, căci copiii și copilele române se instruază prin d-lu Macaveiu din religione, prin urmare nu sunt lăsați în scirea lui D-deu. Spun drept, că ără m'a adus d-lu avocat în încurcătura de nu mă pôte lumina în lucr. Nu știu adece pe care prunci îi înțelege d-lui, că îi instruază d-lu Macaveiu, pe prunci locuitorilor din Sântmărtin, ori pe cei streini, car frecventă școlă de stat? Dăr ori pe care îi înțelege, nu pôte pricepe cum ar pôte ave d-lu Macaveiu darul supranatural, de a instrui prunci, fără a veni cu ei în atingere nemijlocită! Cum că pe prunci obligați școlă ai poporenilor și pe cei adulți nu-i instruază, va recunosc și trebuie să recunoscă chiar și d-lu Macaveiu, apoi cumcă pe cei car frecventă școlă de stat ărăși nu îi instruază, este lucru constat, căci precum șcim noi cei depărtați de centru, d-lu Macaveiu cu tôte că a luat o remunerație ore-care, totu nu a pășit în acea școlă, până nu l'a împins Blașul de spate, și chiar împins de Blașu în anul școlastic 1889/90 n'a fost în școlă nic-odată, până nu a apărut în „Gazeta“ articuli cestionat; e drept, că de atunci umblă regulat.

Decă d-lu Macaveiu, în cestiunea de față, ar fi avut numai un grunte din zelul, cu care d-lu avocat din nobleța inimei și din simpatia are înclinarea alu împodobi, întrebă: ar fi suferit biserica sa în starea în care se află? Acea biserice s'a edificat încă în anul 1865 sub auspiciile și la stăruința d-lui administrator Ioan Pușcariu și de atunci și până aci nu numai că nu s'a padimentat, dăr s'au format nise gauri și grupe încât bietul păcătoș, care intră într'insa trebuie să încorde atențiunea, ca să nu-și frângă gatul; apoi privind spre stucatură, care pe rând s'a sfărmat și ruinat cu totul, încât au rămas lețele gôle, inima privitorului trebuie să se umple de tristeț.

Încă o rugare! Decă d-ta d-le avocat ai propus firmă a continua cu apărarea causei până la fine, seu folosind termenul advocatului, până la „inrotulare“, fă bine și ia informațiunile dela clientu, că școlile din tractu, care le-a fost înființat protopopul Căpu-

cianu — nu de acelea edificate cu spese de câte 6000 fl. — mai cercetă-le și aci prunci, ca să nu ție „vr'un prunc“? C'un cuvânt, de atunci de când d-l Macavei substitue pe protopopu, și primesce cu plăcere titulatura de protopopu, cercetă vre'o școlă din tractu? îndemnat'a poporul prin cuvântări să-și dea prunci la învățatură și fost'a vre-o dată și asistat'a la vr'unu esamen din școlile raionului seu? etc.

Aceste informațiuni luate, pas înainte cu Dumneșu!

Încât privește dorința d-lui avocat de-a păși pe față și „a-mi arăta cinstita față“, îl asigură, că în cuvântul de încheiere, când se înțelege de sine, că m'ar estinde ceva mai tare, nu numai mă voi subscrie cu numele și comunele, dăr im voi ține de onore a mă face și în persónă cunoscută cu d-sa, ba mai mult, mă voi pune la dispoziția a discuta asupra modalității cum s'ar pôte mijloci, ca copiii Sântmărtinilor să se împărtășesc de ore-care instrucțiune românescă și până s'ar aduna capitalul de 6000 fl.

Până atunci rămân totu cel de de multu Observ.

Regularea averilor năședene.

Regularea afacerilor românesco-grănițeresce dela Năședu s'a sêvirșit. Împăciuirea ce o publicăm este nu numai în defavorul proprietarilor, dăr este zdrobitoare pentru Români grănițeri. Eă cuprinsul:

Onoratei primării comunale în...

Ca plenipotențiat ai Domniilor Vostre în procesul cu familia Kemény, precum și în procesele cu înaltul erariu regiu maghiar, ne luăm voiă a Vă încunoscința, că în sensul repetitelor consultări avute curepresentanții D-Vostre precum și pe baza concluserilor aduse de aceștia în adunările lor ținute la 26 August 1888, precum și la 30 Noemvre 1889 și țilele următoare în Năședu, pentru de a aplana odată pentru tôte duna tôte acelea cauze de proces, am încheiat în numele D-vostre atât cu familia Kemény, cât și cu înaltul erariu regiu maghiar la 10 Ianuarie 1890 înaintea tribunalului regiu din Bistrița o împăciuire judecătorească, pe care Vi-o comunicăm mai la vale în întreg cuprinsul ei atât în limba oficiosă maghiară, cât și în traducere română, cu rugarea ca să binevoiți a-o lua spre scință și a Vă acomoda densesi.

Bistrița, 1 Febr. 1890.

Ai domniilor Vostre stimători

Danilă Lica m. p. Gavrili Manu m. p. advocat. advocat.

Protocolu

susceptu în 10 Ianuarie 1890 în archiva de procese a tribunalului reg. din Bistrița în cauza de proces a br. Kemény Domokos et cons. contra erariului regiu apoi contra comunelor Budacul rom., Ragla etc. poto recunoscerea dreptului de proprietate la realități și predarea acelor în posesiune, mai încolo poto solvirea alor 3,110,490 fl. v. a. s. c. ca usufructu perdat.

Fiind de față: din partea actorilor: Dr. Victor Rohrer, avocat în Buda-pesta; din partea curatorului eredităței Br. Kemény István: totu Dr. Victor Rohrer avocat în Buda-pesta; din partea erariului regiu: Dr. Iuliu Csávássy consilier alu direcțiunei fiscale dominale din Buda-pesta; din partea comunelor inacțiune, precum și din partea tuturor celorlalte comune din fostul district al Năședului: Danilă Lica și Gavrili Manu, avocați în Bistrița; din partea fondului școlastic central și de stipendii alu districtului Năședu: Ioachim Mureșianu, avocat în Năședu.

Ordinându-se prin rezoluțiunea tribunalului regiu din Bistrița ddo. 28 Decemvre 1889 Nr. 4513—1889 pe ția de 8 Ianuarie 1890 termenul pentru susceperă împăciuirei, care termină îns cu acea ocaziune s'a amânât pe ția de astăci, reprezentanții partidelor s'au și prezentat, și Dr. Iuliu Csávássy consilier alu direcțiunei fiscale dominale își alătură plenipotența la acestu protocolu sub 1, ăr avocatul Dr. Victor Rohrer plenipotența sa de substituere primită dela Bokros Elek sub 2.

Deorece însă atât erariul regiu, cât și tôte comunele din fostul district al Năședului, precum și fon-

dul școlastic central și de stipendii alu districtului Năședu doresc a aplana și purifica pe cale pacnică nu numai procesul intentat de Br. Kemény Domokos et cons., fără și unele cestiuni emanate din contractul ddo. 12 Marte 1872: Danilă Lica și Gavrili Manu ca reprezentanții tuturor celor 44 comune ținătoare de fostul district al Năședului își alătură plenipotențele respective la acestu protocolu sub 3—46, ăr adv. Ioachim Mureșianu ca reprezentantele fondului școlastic și de stipendii alu districtului Năședu și alătură plenipotența sub 47.

În urma acestora se suscepe la protocolu pe baza înțelegerei datorite într Br. Kemény Domokos et cons., într erariul regiu, apoi într comunele Năședu, Rebrșora, Rebra, Parva, Nepos, Feldru, Ilva mică, Leșiu, Ilva mare, Sânt-Iosif, Măgura, Rodna vechiă, Rodna nouă, Maieru, Sânt-Georgiu, Salva, Hordou, Telciu, Romuli, Bichigiu, Mititei, Mocod, Zagra, Pojeni, Supleau, Găureni, Runcu, Borgo-Prundu, Borgo-Bistrița, Borgo-Tiha, Borgo-Mureșeni, Borgo-Suseni, Borgo-Mijloceni, Borgo-Joseni, Borgo-Rusu, Monoru, Gledin, Șeuțu, Budacul român, Ragla, Morăreni, Rusi'n munți, Nușfalău și Sântiona, precum și între fondul școlastic central și de stipendii alu districtului Năședu următorea împăciuire judecătorească; (Va urma.)

TELERGAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul de coresp. biroului din Pesta.)

Belgradu, 12 Iunie. În urma vorbirei lui Kalnoky, guvernul sêrbesc a trimis ministrului seu plenipotențiar în Viena o notă, în care țieea, că declarațiunile lui Kalnoky l'au întristat adencu pe guvern. Cu tôte măsurile de represalii luate de guvernul austro-ungar în contra importului de porc din Serbia, guvernul sêrbesc rămâne fidelu declarațiunilor sale de amicitia leală de mai nainte; din partea Serbiei nu s'a făcutu nici cel mai micu lucru, ce ar pôte jigni reciprocitatea amicală.

Sofia, 12 Iunie. Curtea de casați își va da în sêptemăna vitore hotărira sa în procesul Panița.

Berlinu, 12 Iunie. „National-Zeitung“ ține de rău și desaproabă convorbirile continue ale lui Bismarck cu corespondenți streini. Figura istorică a lui Bismarck n'are nevoia de astfel de lucruri.

Cursul piței Brașov

din 12 Iunie st. n. 1890.

Banote românesce	Camp.	9.25	Vend.	9.28
Argint românesc	9.20	9.20	9.23	
Napoleon-d'or	9.30	9.30	9.33	
Lire turcesc	10.56	10.56	10.61	
Imperial	9.54	9.54	9.59	
Galben	5.45	5.45	5.50	
Seria. fonic. „Albina“	5/10	5/10	5/10	
Ruble rusesce	138.—	138.—	134.—	
Mărci germane	—	—	—	
Discountu 6-8% pe anu.	—	—	—	

Cursul la bursa de Viena

din 11 Iunie st. n. 1890.

Renta de aur 4%	103.75
Renta de hârtia 5%	99.80
Imprumutul căilor ferate ungare	—
aur	116.50
dto argint	96.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	118.20
Bonuri rurale ungare	89.10
Bonuri croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungeresc	—
Imprumutul cu premiul ungeresc	138.25
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	126.75
Renta de hârtia austriacă	89.—
Renta de argint austriacă	90.15
Renta de aur austriacă	109.75
Losuri din 1860	140.—
Acțiunile băncii austro-ungare	966.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	942.—
Acțiunile băncii de credit austr.	905.75
Galben împăratesc	5.54
Napoleon-d'or	9.33
Mărci 100 imp. germane	57.50
Londra 10 Livres sterlinge	117.—

Editoru și redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

